

A já v panském dvoře
dvanáct krav podójím,
a vdovcovým děťom
přeca nehovím.

Nepůjdu za vdovca,
co by pěkně prosíl,
radši za mládenca,
co by tatar nosíl.

Tá vdovcova hlava
smrdí perpentínem,
a mládenečkova
vóní rozmarýnem.

247.

Z Javorníka.

Suš. 197.

Živěji.

Ej, vdovec, mi-lý vdovec, lem ně pravdu povedz, ko-lěj ty dě - tí máš,



ho - ja - sa, ked si ma na-mlú-váš, du - ša má.

Ej, vdovec, milý vdovec,
lem ně pravdu povedz;
kolěj ty dětí máš — hojasa?
Ked si ma namlúváš — duša má.

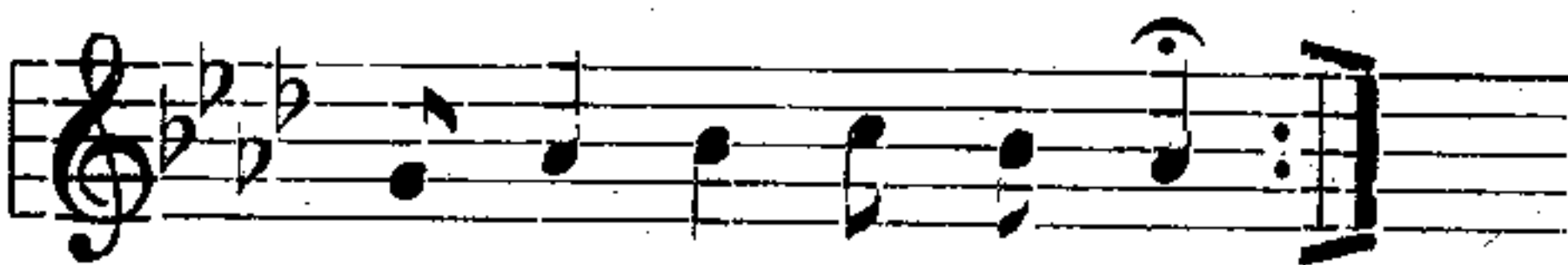
Ej v jednom kútě štvoro
a v druhém patero;
to ich máš, děvečko — hojasa,
všeckých devatero — duša má.

248.

Ze St. Hrozenkova.

Dosti mírně.

Pójdžem zaň, pojdzem zaň, trebár ho ně-lú-bím, ot - co - vi, ma - cě - ri,



po vó - ľi u - ro - bím.

Pójdžem zaň, pójdžem zaň,
trebár ho nělúbím,
[: otcovi, macěri
po vóli urobím. :]

Otcovi, macěri
po vóli sa stało,
[: aľe mé srdenko
naňho nepřistało. :]